

AĞIR KIŞ UYKUSU

Soğuk kışlar uğurluyoruz titrek ellerle
İyi üşüyoruz gülümsemelerimiz buz gibi
Düş kuruyoruz sıcacık sular üstüne
Harıl harıl yazıyoruz kızarıyor sözcükler
Yakında bademler çiçeğe duracak eminim
Bağlar bozulmasaydı kalsaydı oralarda
Pespembe çiçeğe dönerdi çocukluğumuz

Böyle çevirirdi dağları kar çocukluğumuzda
Serçeler üşürdü biz bakardık hüznle
Korurdu bizi pencerenin camları
Ninemin masalları dedemin duaları
Su borularını ateşlerdi komşular çok günler
Ejder'in fırınının sıcaklığı ekmeklerde
Çok kalmazdı karlı günlerde dağılırdı çarçabuk
Dağılırdı çarçabuk çocukluk gibi
Karlarla eridi eskinin acıları da bir bir
Ne zaman uğurladık onları elimiz buz
Kışlar kayboldu kuşlar kanlı bir hatıra

Alında kar güzelliğindi dağları çeviren
Camlara hohlayıp çizerdik incecik saçlarını
Mısrallar arşivlerdik dosyalar dolusu
Nice engin denizi dalgalandırırdu çünkü hayalin
Homurtuları bölmeseydi taşıtların
Trenlerin raylarında ezilmeseydi ıslığımız
Kaç dağı sarardı bahar gibi rengârenk
Isıtırdu güzelliğin kar koymazdı kuşkusuz

Kentleri kara teslim edenler bilir elbette
Yığılınca lapa lapa kaybolur maviliğin
Kış uykusu kapatır incecik tül perdeleri
Esnerken pencereler kaygısız gün boyu
Çay bulunca güzelliğinden söz ederiz biz

Heybetini dağların örtünce karlar bir bir
Kırmızı deriz boğuk bir sözcük kızıl iyi
Bir parça daha bizden çünkü dudakların
Bir sözü tutunca harelenir gönlümüz
Yürekleniriz yaşamaya bir kez daha
Bütün kara parçalarında buzullar dâhil

Sözcüklerin tül perdelerini çekelim kış iyi
Ankara boğulurken çoğalan apartmanlarla
Nurdağı ışıltısını serelim bakışımıza
Kış ıssızlığı sinsin türbelere ya kar aklığı
Nasıl olsa harlanır güzelliğınle gönlümüz

Ahmet Doğru